

Протокол

№

гр. София, 18.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4145** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 14,00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – В. Б. Г. – редовно призована, явява се лично, представлява се от адв.

Ч., с пълномощно по делото и с адв. К., с днес представено пълномощно

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ – „С.“ –

редовно призован, не се явява, представлява се от юриск. И., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СВИДЕТЕЛЯТ – А. П. – допусната при режим на довеждане, се явява.

ДЕТЕТО Е. И. П. се явява.

В залата се явява социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“ С. – П. К. И..

Представя пълномощно, с което е упълномощена да се яви в съдебно заседание.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля.

СНЕМА самоличността на свидетеля, както следва:

А. Л. П., 42 г., неосъждана, несемейна, без дела и родство със страните, с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес].

СЪДЪТ върна личната карта.

СВИДЕТЕЛКАТА е предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК и обеща да каже истината.

Адв. К.: От колко време познавате жалбоподателката В.?

СВИДЕТЕЛКАТА: Над 15 години.

Адв. К.: Познавате ли бившия ѝ съпруг?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да. Казва се И. П..

Адв. К.: Познавате ли децата?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, имат три деца.

Адв. К.: Дали са заедно или от кога са разделени?

СВИДЕТЕЛКАТА: 5 години.

Адв. К.: Имате ли представа как е уреден въпросът с родителските права между тях?

СВИДЕТЕЛКАТА: Майката ги гледа.

Адв. К.: На бащата какъв му е способа да ги вижда децата, има ли той някакво време определено за него?

СВИДЕТЕЛКАТА: Има, да, по графика спрямо съдебното решение на развода.

Адв. К.: Как се казват децата?

СВИДЕТЕЛКАТА: Е. е най-голямата на 15 години, Н. на 11 години и М. на 10 години.

Адв. К.: Децата виждат ли се с баща си, съгласно този режим?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да.

Адв. К.: Имат ли желание, да се виждат с него, ако ви е известно?

СВИДЕТЕЛКАТА: Все по-малко имат желание. Като бяха по-малки ходиха редовно и сега вече нямат желание.

Адв. К.: Защо?

СВИДЕТЕЛКАТА: Защото при него когато са винаги има много условия как трябва да протече денят. Какви неща трябва да се случат и ако предварително не е планирано нещо с него, не е по график, то не може да се случи, т.е. децата няма да имат спонтанни желания; например да решат сега да отидат на кино, ако това не е било планирано, уговорено, да кажем от предишния път, когато са били с него.

Адв. К.: От къде знаете тези неща?

СВИДЕТЕЛКАТА: От децата.

Адв. К.: Колко често се виждате с тях?

СВИДЕТЕЛКАТА: Поне два пъти в месеца. Почиваме заедно. Миналия месец бяхме заедно на море.

Адв. К.: Кое от децата основно ви споделя?

СВИДЕТЕЛКАТА: Е., най-вече защото е най-голяма и осъзната.

Адв. К.: Известно ли ви е, дали децата са наясно кога трябва да се виждат с баща си? Дали са подготвени за това виждане с баща си?

СВИДЕТЕЛКАТА: Наясно са и са подготвени. Аз съм била там, когато той трябва да ги вземе, и майка им ги подготвя.

Адв. Ч.: Какво включва тази подготовка?

СВИДЕТЕЛКАТА: Поне три часа преди това им казва, че довечера са с баща си, че утре ще прекарате с него, подгответе си нещата, които искате. Като дойде да знаете в колко чака, че ще дойде. Децата трябва да са често подсещани, и тя ги подсеща, защото те забравят много бързо. Тя винаги ги подготвя, но те винаги имат желание.

Адв. К.: Споменахте на колко години са децата. Имате ли представа как ходят на училище? С

придружител или сами?

СВИДЕТЕЛКАТА: До минала година тя ги водеше, с изключение на много редки случаи, ако се застъпва – едното дете има спорт, най-малкото в случая, средното се прибира само. Е. е достатъчно голяма, за да се прибира сама. Може да се наложи някой път средното дете, което е на възрастта на моето малко дете, да се наложи да се прибере само, но иначе тя ги прибира. Води ги на спорт, допълнителни дейности и уроци.

Адв. К.: Вашите деца на колко години са, как се прибират от училище, и оставяте ли ги сами в къщи?

СВИДЕТЕЛКАТА: Моите деца са на 13 и 11 години. Прибират се сами. Голямото се прибира само от 5 клас. Сега малкото е 5 клас и се прибира само.

Адв. Ч.: Оставя ли децата си сами без надзор, в случай, че знаете?

Ю.. И.: Възразявам срещу въпросите. Няма отношение към делото.

Адв. Ч.: Говоря за В.. Оставя ли В. децата си сами без надзор? Това беше въпросът.

СВИДЕТЕЛКАТА: Ако се случило, е само в някои много редки случаи, когато сестра им е с тях, защото тя вече е достатъчно голяма. Говорим за двете по-малки деца или средното може да остане в къщи само, докато се прибере другото от училище. Това са случаите, ако са оставени изобщо сами.

Адв. Ч.: Случвало ли се е В. да спортува и да се налага друг да вземе децата?

СВИДЕТЕЛКАТА: Дали се е случвало не знам, защото тя мен и съпруга ми, всъщност мъжът ми, ние нямаме брак, ни помоли миналата година в понеделник, ако може ние да сме с двете по-малки деца, а тя да тича, но това по мой спомен се случи само един единствен път. Тя също така е молила и И., да дойде той през това време при децата, за да може тя да спортува, но той отказва. Имам предвид бащата на децата.

Адв. К.: Само за това ли го е молила или има и други случаи, в които тя изисква съдействие от него във връзка с децата?

СВИДЕТЕЛКАТА: За много неща е изисквала съдействие, но в повечето случаи той отказва. Имало е случаи, когато те са били доста по-малки и болни. Тогава имаха някакъв странен график, където единият ги гледаше една седмица, другия една седмица, и ако се паднеше в нейната седмица и са болни, той отказваше да отиде и да купи лекарства, защото това е нейната седмица. Дори когато са живели заедно той е отказвал съдействие за някакви общочовешки неща.

Адв. Ч.: Те близо ли живеят И. и В.?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, съседни блокове, на 5-10 мин. разстояние.

Адв. К.: В редките случаи, в които децата остават сами, случвало ли се да има някаква рискова ситуация и застрашаване на тяхната безопасност?

СВИДЕТЕЛКАТА: Не се е случвало, поне аз не знам.

Адв. К.: Нямам въпроси.

Адв. Ч.: Нямам въпроси.

Ю.. И.: Имате ли информация в момента къде са другите две деца? Сами в къщи ли са? На училище ли са?

СВИДЕТЕЛКАТА: Баща им И. чакаше средното дете да го вземе от училище. Детето не желае да се прибира с баща си. Прибрало се е само. Говори през цялото време с майка си, докато тя е на делото, и тя му даваше инструкции, как да седи вкъщи безопасно, защото то не желае с баща си да се прибере.

Ю.. И.: Нямам въпроси.

РАЗПИТЪТ на свидетелката приключи и тя напусна залата.

На въпрос на съда към адв. Ч., същата отговори: Държим на изслушването на детето.

За осигуряване на подходящи условия за изслушване на детето, СЪДЪТ освободи от залата жалбоподателката Г. и адв. К..

В залата бе въведена Е. И. П.

Изслушването се проведе в присъствието на социалния работник, адв. Ч. и юриск. И..

ПРИСТЪПВА към изслушване на Е. И. П., род. на 06.06.2010 г. в присъствието на социалния работник от Дирекция „Социално подпомагане“ С. – П. К. И..

СЪДЪТ разяснява на детето, че в залата, в негова полза ще присъства социален работник.

На въпросите поставени от съда, Е. П. отговори: На 15 години съм. Девети клас съм и уча в Първа английска гимназия. За тази година имам нови учители, по всички предмети освен по физическо и информационни технологии, но не съм сигурна. Обичам математиката. Още не знам каква искам да стана като порасна. Живеем с мама. През седмица уикенда ходим при тати. Той живее в С.. Той идва да взима брат ми, аз ходя сама. Аз ходя при него през седмица. Там не се чувствам много добре, защото първо, не ни разрешава да правим почти нищо, и ако искаме да правим нещо, трябва да говорим много за нещо, да го убедим. Той живее сам. При мама се чувствам добре. Мама не ми е пречила да се срещам с татко. Мога винаги да отида при него никой не ме спира. И другите деца също. Татко идва да взима и двамата. Когато сме заедно с тати, в повечето случаи седим в апартамента и двамата играят на нещо, задължително кротки. Аз чата или правя нещо. Обичам да чета фентъзи.

Адв. Ч.: Казахте, че двете малки деца баща ви ги взима, а вие ходите сама. Майка ви подготвя ли ви за тези срещи? В какво се състои подготовката?

Е. П.: Да. Оправяме багажа на братята ми и ми казва какво да правя.

Адв. Ч.: Случвало ли се е майка ви да ви остави тримата без надзор?

Е. П.: Да, за малко.

Адв. Ч.: В кои случаи се получава така, че оставате сами вкъщи?

Е. П.: Обикновено когато тя взима брат ми от училище, което е за 15 мин. и е решила да излезе за малко, и ме остави аз да ги гледам за малко.

Адв. Ч.: А баща ви? Когато сте при него случвало ли се е да оставите без надзор?

Е. П. Преди не оставяше никой без надзор, но откакто започна да пуска сигналите, за де не е в същите грешки, в които обвинява мама, мен оставя сама.

Адв. Ч.: Прибираш ли се сама от училище?

Е. П.: Да.

Адв. Ч.: Той взима ли те?

Е. П.: Не. Само като сме се разбрали да ходим някъде. Само в такива случаи.

Адв. Ч.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на съда, Е. П. отговори: Когато сме оставали сами не се случвало нищо.

Ю.. И.: Случва ли се ако някога някой от вас не иска да отиде при баща ви, майка ви да разговаря и да обяснява защо е необходимо да се срещата с него?

Е. П.: Казва, че е като задължение, трябва да отидем и ще направим проблем, ако не отидем.

Адв. Ч.: Как го разбирате като задължение? Вие как го разбирате?

Е. П.: Трябва.

Адв. Ч.: Майка ви някога пречила ли ви е това задължение да бъде изпълнявано?

Е. П.: В неговото време не. Имаше един период, в който в нейното време не ни даваше за ходим при него.

Адв. Ч.: Нямам въпроси.

Ю.. И.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи Е. П. от залата.

Социалният работник: Това, което сподели пред Вас Е., го сподели и на мен.

СЪДЪТ освободи социалния работник от залата.

В залата са въведени отново жалбоподателката Г. и адв. К..

Ю.. И.: Представям копие от съдебно решение по гр. дело № 14847/2021 г. по описа на СРС, за което получихме указания в предишното заседание.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото представеното копие от съдебно решение по гр. дело № 14847/2021 г. по описа на СРС.

Адв. Ч.: Представям и моля да приемете молба за отговор за обща среща.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Г.: Трябваше да имаме обща среща, между мен, И., и представители на социалните, но И. не дойде, защото каза, че за него е по-важно да гледа детето. На тази среща се обсъдиха много неща, но най-важните въпроси, като това как те са изчислили, че има риск за децата, защо е издадено това предписание противозаконно реално, съм ги написала като въпроси. Нямам отговор на тези въпроси от м. април до момента.

Адв. Ч.: Моля да се приемат, както и извадки от имейлите, с които В. Г. е принуждавала бащата да ѝ помага за отглеждане на децата.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Г.: Това е само от последната една година. Молила съм го да дойде някоя вечер да ги гледа, докато аз съм на родителска среща и всъщност това не се е случвало.

Адв. Ч.: В. Г. иска да направи изявление във връзка със сигналите. Моля да бъде изслушано изявлението ѝ пред Вас.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Г.: От повече от две години постоянно се получават тези сигнали при социалните, и от още от самото начало в контактите с тримата служители по обработка на нашите сигнали, ме подкрепяха в абсолютно всеки случай, казвайки, че тези сигнали са безсмислени и всъщност не подкрепяха бащата. По негово настояване тези служители бяха отзовани, защото на него не му харесваше как работят по случая, и никой от следващите служители не направи нищо по-различно освен да ме подкрепя. В един момент той започна да подава жалби срещу самите социални на по-високи инстанции в държаната агенция, след което г-жа И. ми съобщи, че заради твърде многото сигнали ѝ се налага да отвори случай, въпреки че тя не вярва да има смисъл, но трябваше да го направи, след разговор с директорката. Ежедневието ми изцяло е свързано с децата. Сутрин, обед и вечер ходя за да прибирам двете деца, и буквално всеки ден ги водя на плуване, като ги чакам пред басейна. Работя там, и всеки път когато съм молила И. да ги води, той ми отказва. Никога директно, да каже не, но винаги с условия, обръщане на темата или други похвати. Молила съм други родители да водят моите деца на плуване, защото е трябвало да бъда на другия ден в някаква специална среща, която не е била предвидена. Молила съм приятели да ги гледат. Другата част от ежедневието ми е, че аз изобщо не излизам, нито ходя с приятели някъде, нито спортувам. Станах по-емоционална, а вие ми казахте да не ставам. Всъщност аз

изобщо не излизам, за да не си оставям децата сами. Аз мога и да ги оставя за по половин час, докато взема едното от училище, другото да си е въщи за да почива или да учи, но никога не съм ги оставяла, примерно вечер, дори и за един час за да отида да спортувам, или да изляза на заведение, или каквото и да е друго. Абсолютно никога. Затова за мен е унижение и подигравка това задължително предписание да си гледам децата, защото всъщност аз ги гледам много повече отколкото много други родители.

Ю.. И.: Да се приемат представените документи от жалбоподателя.
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените от жалбоподателя документи чрез процесуалните представители.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Ч.: Моля да постановите съдебен акт, с който да отмените издаденото задължително предписание като неправилно и незаконосъобразно и моля при постановяване на съдебното решение да вземете предвид всички аргументи изложени в жалбата. Моля за срок за писмени бележки. Претендирам разноски представляващи адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Ю.. И.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Моля за срок за писмени бележки. Възразявам срещу адвокатския хонорар поради прекомерност. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

ПРЕДОСТАВЯ на страните 7-дневен срок за представяне на писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,28 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

